

Doppio moet alleen 'de stukken nog zetten'

Studententoneelvereniging Doppio gaat van eind mei tot eind juni voorstellingen geven in het Gaslab en in Plaza Futura. Afgelopen zaterdag en zondag werd fanatiek -en vooral langer achter elkaar dan bij de wekelijkse bijeenkomsten- geoefend tijdens het jaarlijkse repetitieweekend. Zeven regisseurs en ruim veertig spelers bekeken elkaars werk.

Voorzitter Lennart Verheijen: "Alle scenes zijn doorlopen, we zijn heel ver. Maar de stukken zijn nog niet gezet." Daarmee bedoelt hij dat de emoties er nog in moeten en de overgangen nog soepeler kunnen worden. "Een voorstelling geven is meer dan teksten oplezen." Zelf speelt hij in het stuk dat ge-

baseerd is op het boek (en de film) 'The Virgin Suicides'. Het verhaal van de vijf knappe maar mysterieuze zusjes die zichzelf van het leven beroven wordt door vijf Doppio-jongens gebracht onder regie van Jeroen de Waard. Het wordt opgevoerd in Plaza Futura, net als de stukken 'Doe alles met me' (regie: Loes Herremans) en 'Interbellum' (Geke van Boxem). 'Doe alles met me' is een bewerking van het boek: 'De heilige Antonio' van Arnon Grunberg.

In het Gaslab komen de voorstellingen: 'Ifigineia' (Anneke van den Heuvel), 'Wat jij misschien mag weten' (Kim van Kooi), het cabareteske 'Fake' (Linda van Boxtel) en 'Niemand in het bijzonder'. In het laatste stuk onder leiding van Corne van Sprundel, is onder andere te

zien hoe vier vrolijke meiden reageren wanneer zij tot hun stomme verbazing een woest konijn zien opkomen. / ●

Foto: Bart van Overbeeke

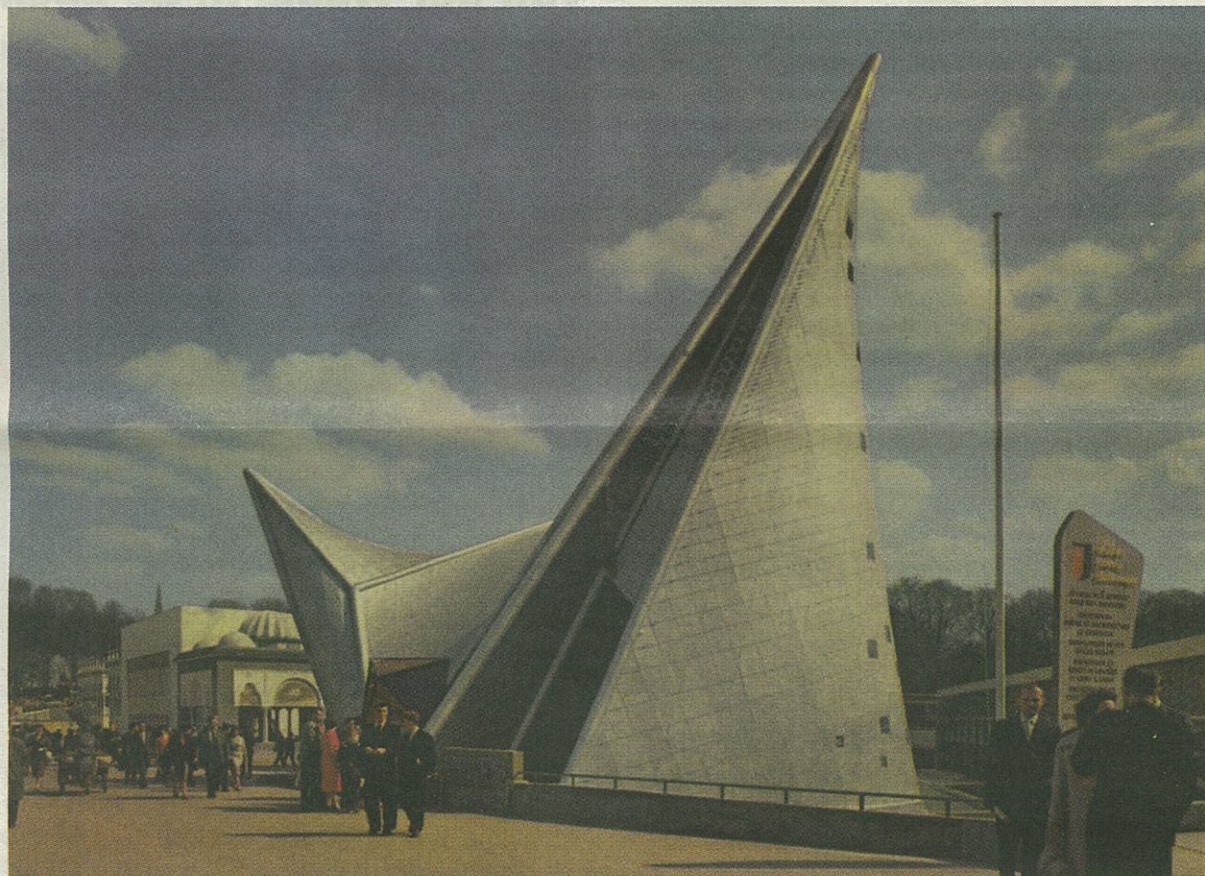
Voor speeldata zie: www.doppio.nl.

Een echte Le Corbusier op Strijp-S

Te vergelijken met een raket naar de maan. Dat was het Philipspaviljoen dat in 1958 werd gebouwd voor de Wereldtentoonstelling in Brussel. In Eindhoven wordt al jaren geprobeerd het aparte gebouw, met zijn plattegrond in de vorm van een maag en wanden als scheepszeilen in de wind, te reconstrueren op Strijp-S. Bouwkundealumnus Arie van Rangelrooy vertelt over het paviljoen van Le Corbusier in de maandelijkse talkshow in Café Kraaij & Balder.

"Het is de eerste en enige kans voor Eindhoven om een echte Le Corbusier binnen de stadsgrenzen te krijgen", zegt architect Van Rangelrooy van architecten|en|en. Hij weet zeker dat daar drommen toeristen op af zullen komen. "Le Corbusier is toch wel de Picasso van de architectuur. Hij was wereldberoemd en volgens velen de meest belangrijke architect en stedenbouwkundige van de twintigste eeuw. Hij overleed in 1965."

Op de eerste wereldexpo na de Tweede Wereldoorlog mochten ook multinationals hun eigen plannen inbrengen. Le Corbusier werd door Philips gevraagd een bijdrage te leveren voor een deel van het Nederlandse paviljoen. In zijn gebouw kon het elektronica-concern haar ultieme toekomst tonen. Met de beschikbare tien miljoen gulden wilde Le Corbusier een multimedia-ervaring bouwen waarin hij architectuur, beeldende kunst, film en muziek combineerde. Het was de bedoeling dat het zich zou aanpassen aan het Nederlandse ensemble van disciplines, waar Gerrit Rietveld leiding over had. Maar Le Corbusier liet zich niet sturen door Rietveld. Hij sprak: "Mijn gebouw heeft geen exterieur! Er is slechts een binnenkant." Zoals altijd had hij een autonoom gebouw ontworpen en wilde hij zich niet voegen naar de rest van Hollands bijdrage aan de Expo 58. Met de buitenkant hield de architect en wiskundige Xenakis

zich bezig. "Het is zo'n raar ding geworden, je kunt het zien als de eerste blob, een soort zwaartekrachtloos gebouw."

Het resultaat was Le Poème Electronique. Dat is de naam van het geheel; het paviljoen en de voorstelling van het elektronische gedicht. Bezoekers gingen met honderden tegelijk naar binnen, stonden op de vloer in de vorm van een maag en lieten een bizarre lichtshow over zich heen komen. De muziek is geschreven door Edgar Varèse en bevat veel plop-, piep- en knarsgeluiden uit de industrie. De film bestaat uit een diacollage van onder andere kal-koenen, skeletten en ogen. "Maar denk niet dat de bezoekers gillend weglieden", zegt Van Rangelrooy. "Mensen lieten zich in 1958 graag verbazen. Het was heerlijk apart en zeer welkom na de lange sobere periode van wederopbouw. Er was weer geld te besteden aan cultuur." Het paviljoen dat was opgebouwd uit een soort prefab vlakken van beton, die door spandraden aan elkaar waren gedrukt, is direct na de Expo

opgeblazen. Maar het is wereldwijd een icoon geworden waar architecten, musici en kunstenaars zich nog steeds door laten inspireren.

Auteursrechten

In 2003 heeft stichting ALICE, in de personen van Han le Blanc en Chris Manders, het initiatief genomen om het Philipspaviljoen te gaan herbouwen in Eindhoven. Arie van Rangelrooy zit in een van de werkgroepen. "We hebben Wessel de Jonge uit Rotterdam, een autoriteit op het gebied van de restauratie van modernistische gebouwen, opdracht gegeven de herbouwmogelijkheden te onderzoeken. Bedenk wel; wat in de jaren vijftig kon, kan nu soms absoluut niet meer. Het interieur was destijds gemaakt van een nieuw materiaal dat goed isoleerde en akoestisch perfect was, maar ja, dat was dus asbest he?" Je kunt niet zomaar een een-op-een-replica maken, meent van Rangelrooy. "Zeker niet wanneer je het gebouw ook dertig jaar wilt gaan gebruiken, zoals ALICE van plan is. Hoe we het gaan gebruiken, staat nog niet

vast. Daar is een programma-werkgroep voor ingesteld." Een mijlpaal is alvast dat Eindhoven nu werkelijk de auteursrechten heeft verkregen van de Fondation Le Corbusier, een machtige stichting in Frankrijk die actief alle werken van Le Corbusier beheert. "Dat is nog niet zo vanzelfsprekend hoor, om de auteursrechten te verkrijgen. We hebben wel vier keer een ontmoeting met de Fondation gehad en er is een compleet symposium aan gewijd."

Ondertussen is een discussie ontstaan over het bouwen van een replica versus het maken van een nieuwe versie van Le Poème Electronique. Voor Van Rangelrooy staat wel vast welke kant het op moet: "Je ontwerpt toch ook geen nieuwe versie van een spoeitnik?" En hij denkt het tij mee te hebben; tegenwoordig zie je in de architectuur wel meer retrobouw.

Zondag 20 april vanaf 15.30 u: Talkshow Eindhoven uit de kunst, Café Kraaij & Balder, Strijpsestraat 79.

Seksen

De strijd tussen jongens en meisjes kent iedereen nog van de basisschool. Door verdere scholing en ontwikkeling wordt deze kinderlijke geldingsdrang langzaam afgezwakt. In de grotemensenwereld zijn beide geslachten gelijk. Of niet?

Gijs Huijgen en Lieke van Duist, beide dit jaar afgestudeerd aan de Design Academy Eindhoven, maakten een ludieke tentoonstelling van schilderijen en illustraties over dit thema. Neem voldoende testosteron of oestrogenen mee en meng je in de strijd der seksen. De expositie wordt zondags afgesloten met een Brak Ontbijt.

Cultureel Initiatief WEI, Mathildelaan 3, Eindhoven, 18, 19 en 20 april, 14.00 uur. Toegang gratis, brunch tegen vrijwillige bijdrage.

/Theatersport

Wil je Joris van Gelder zien zappen op de televisie van Amandus Lundqvist tijdens de opening van de Olympische Spelen? Alles kan bij theatersport!

Bij een wedstrijd dagen twee teams elkaar uit tot het spelen van geïmproviseerde scènes. Het team dat het beste weet te improviseren, wordt de uiteindelijke winnaar. Het publiek bepaalt de inhoud van de scènes en kan haar bewondering laten blijken door met rozen of met natte sponzen naar het podium te gooien. Theatersportvereniging Dulcinea speelt haar thuiswedstrijden in Plaza Futura. Zondag neemt zij het op tegen Afslag Oost uit Enschede.

Plaza Futura, 20 april, 20.30 uur. Entree 8,50 euro.

/Engeltjesmaker

Een sombere, vieze hotelkamer is het decor voor de film van Christian Mungui die zich in 1987 in Roemenië afspeelt. Maar de toestand van de kamer is wel de minste zorg van de vriendinnen die er hun intrek hebben genomen in afwachting van een 'engeltjesmaker'.

Het verhaal is als een thriller opgebouwd. In het begin vraag je je als kijker af wat de kordate Otilia aan het regelen is en waarom Gabita zo apathisch reageert. Wanneer dat duidelijk is krijgen de angst en wanhoop van het bewind van Ceausescu een herkenbaar gezicht. In Roemenië werd in 1966 abortus verboden vanwege tekorten aan arbeidskrachten. Wie betrap werd kon op gevangenisstraf rekenen. Deze aangrijpende film won in 2007 een Gouden Palm. Filmhuis De Zwarte Doos: 17, 22 en 23 april, 20.00 uur.

/Gasparin & Meier

CASA Vertigo maakte een tentoonstelling over het werk van de Oostenrijkse architecten Gasparin & Meier. Deze is tot 16 mei te zien in het faculteitsgebouw van Bouwkunde. De foto's zijn gemaakt door de bekende architectuurfotograaf Margherita Spiluttini. De expositie wordt vandaag geopend met een lezing. CASA staat voor Contactforum voor Aanvullende en Speciale Activiteiten. Trappenzaal van Vertigo, 17 april, 17.00 uur.